Mănușa

poveste populară ucraineană

Un bunic pierde o mănușă în zăpadă, iar animalele pădurii se strâng în ea, unul câte unul. Replici repetitive, numărat până la șapte și un cântec, pentru cei mici.

Vârsta	Grupa mică, Grupa mijlocie (3–5 ani)
Durata	~6 min
Copii	7–25
Dificultate	Ușoară
Ocazia	Iarna și datinile de Anul Nou

Iarna, un bunic pierde în pădure o mănușă mare de lână. Șoricelul o găsește primul și se mută în ea, apoi bat la „ușă”, pe rând, Broscuța, Iepurașul, Vulpea, Lupul, Mistrețul și, la urmă, Ursul cel mare, care se face „mic, mic de tot”. Fiecare întreabă „Cine stă-n mănușă?”, cei dinăuntru își spun numele și îl primesc cu același refren. Când Cățelul bunicului dă de mănușă și latră, toți ies de sub ea râzând. Nimeni nu se sperie, iar bunicul își găsește mănușa... cam lărgită și mirosind a urs.

Sceneta e gândită pentru cei mai mici: povestea o duce educatoarea, iar copiii au replici de un rând sau două, care se repetă. Mănușa e o pânză mare sub care copiii se strecoară, iar publicul numără cu voce tare câți au intrat. Fulgii de nea și brăduții sunt roluri fără replici, așa că încape pe scenă toată grupa.

Ce învață copiii

- Generozitatea spusă simplu: cei din mănușă fac loc fiecăruia care vine, chiar și ursului celui mare.
- Numărarea de la 1 la 7: copiii și publicul numără animalele care au intrat în mănușă.
- Politețea: animalele bat la ușă, se prezintă și cer voie frumos („Mă primiți? Vă rog frumos!”).
- Memoria și atenția, prin formula care se repetă și prin ordinea în care intră personajele.
- La preșcolari se potrivește cu tema anuală „Când, cum și de ce se întâmplă?” (iarna, animalele pădurii).

Distribuția

Rol	Descriere	Copii	Costum
Povestitorul 11 replici	Rolul educatoarei. Spune povestea rar și cald, face pauze ca fiecare copil să-și spună replica și numără cu publicul câte animale au intrat.	1	Căciulă și fular de iarnă, o carte mare de povești făcută din carton.
Bunicul 2 replici	Un bunic bătrân și bun, care merge încet, cu spatele puțin aplecat. Se miră comic când își găsește mănușa lărgită.	1	Costum Bunicul din Ridichea uriașă O singură mănușă mică, adevărată, în mână, și o săniuță cu câteva lemne.
Cățelul 3 replici	Credincios și vesel, aleargă mereu înaintea bunicului. Latră voios, nu amenințător: „Ham-ham!”	1	Costum Cățelul din Ridichea uriașă
Șoricelul 20 de replici	Primul care găsește mănușa. Mic, iute și curios; vorbește cu glas subțire: „Chiț, chiț!”	1	Costum Șoricelul din Ridichea uriașă
Broscuța 19 replici	Sare ghemuită, ca o broască adevărată, și tremură de frig. Rol bun pentru un copil care se mișcă mult.	1	Tricou și colanți verzi, o bentiță cu doi ochi mari din carton sau din mingi de ping-pong.
Iepurașul 16 replici	Vine țopăind și își freacă urechile înghețate. Vorbește despre el ca despre altcineva: „Iepurașul Morcovel...”	1	Costum Iepuraș de câmp Un morcov de jucărie în mână.
Vulpea 13 replici	Merge pe vârfuri, cu codița fluturând, și bate foarte ușor, cu o lăbuță. E mai mult cochetă decât șireată.	1	Costum de vulpe
Lupul 10 replici	Un lup blând, care vrea doar un loc la cald. Intră urlând lung, ca la lună, apoi vorbește foarte politicos.	1	Costum Lupul din poveste

Rol	Descriere	Copii	Costum
Mistrețul 7 replici	Mare, greoi și grohăitor, dar foarte bine-crescut: el spune „Vă rog frumos!”	1	Hanorac maro cu glugă, un rât din carton cu doi colți din fetru alb și două urechiușe maro prinse pe glugă.
Ursul 4 replici	Cel mai mare și cel din urmă. Mormăie, se leagănă și se face „mic, mic de tot” ca să încapă. Momentul lui face toată sala să râdă.	1	Costum Ursuleț de miere
Fulgii de nea fără replici	Dansează la începutul poveștii și când se întoarce bunicul. Rol fără replici, potrivit pentru copiii timizi.	2–12	Costum Fulg de nea cu șase raze Pentru fete merge și rochița „Costum de fulg de nea”. Câte o panglică albă sau un pompon alb în mână.
Brăduții fără replici	Pădurea vie: stau cu brațele ridicate ca niște crengi și se leagănă ușor când bate vântul.	2–4	Tricou verde și un con din carton verde pe cap, cu puțină vată pe margini, ca zăpada.

Decorul

O pădure de iarnă: un cearșaf alb întins pe podea, doi-trei brazi din carton în fundal și brăduții vii pe margini. În mijlocul scenei stă, de la un moment dat, mănușa: o pânză mare cusută în formă de mănușă, cu o manșetă albă, pufoasă, la intrare. Doi adulți (sau doi copii mai mari) o țin de manșetă, ridicată ca un cort, și o lărgesc treptat, pe măsură ce intră animalele.

Recuzita

- ☐ Mănușa: o față de plapumă veche sau o pătură ușoară, de cel puțin 2 m, croită în formă de mănușă (roșie sau albastră), cu manșeta din blană artificială albă sau vată
- ☐ O mănușă mică, adevărată, pentru bunic (o „scapă” în spatele scenei, iar pe scenă apare cea mare)
- ☐ O săniuță sau un coș cu câteva lemne
- ☐ Fulgi de nea din hârtie, lipiți pe fundal
- ☐ O tobiță sau două bețișoare de lemn, pentru „cioc, cioc, cioc”

Muzica

- Intrarea fulgilor: „Valsul fulgilor de nea” din „Spărgătorul de nuci” de Ceaikovski (un fragment de un minut).
- Când se întoarce bunicul: o melodie lină, de exemplu mișcarea a doua (Largo) din „Iarna” de Vivaldi.
- Cântecul final, „Într-o mică mănușiță”: șase versuri care se cântă pe o melodie simplă de joc, aleasă de educatoare; refrenul „Intră, intră, mai e loc” e cel din poveste.

Textul scenetei

Scena 1 – Mănușa pierdută

> *Pe o muzică liniștită, fulgii de nea intră în vârful picioarelor, se învârt printre brăduți și se așază pe marginile scenei.*

POVESTITORUL

Era iarnă și ningea întruna. Pe cărarea din pădure venea un bunic cu o săniuță de lemne, iar cățelul lui alerga înainte.

> *Bunicul intră din stânga, trăgând săniuța. Cățelul aleargă în jurul lui.*

BUNICUL

Brr, ce ger! Hai acasă, cățelușule, la sobă!

CĂȚELUL

Ham-ham! Acasă, la sobă!

> *Bunicul își suflă în palme și își scutură mâinile. Un adult așază pe furiș mănușa cea mare în mijlocul scenei. Bunicul și Cățelul ies pe dreapta, fără să o vadă.*

POVESTITORUL

Dar bunicul n-a văzut că a pierdut o mănușă: o mănușă mare, de lână, caldă și moale.

Scena 2 – Cine stă în mănușă?

> *Șoricelul vine în fugă mică, se oprește și se uită mirat la mănușă.*

ȘORICELUL

Chiț, chiț, chiț! Ce văd aici?
O căsuță pentru mici!

> *Șoricelul se strecoară sub mănușă.*

POVESTITORUL

Și Șoricelul s-a mutat în mănușă. Dar cine mai vine, țop-țop?

> *Broscuța sare în scenă ghemuită, ca o broască: „Oac-oac!” Bate cu degetul în mănușă.*

BROSCUȚA

Cioc, cioc, cioc! Cine stă-n mănușă?

ȘORICELUL

Eu, Șoricelul Chiț-Chiț! Și cine bate-n ușă?

BROSCUȚA

Sunt Broscuța Săltăreață,

Tremur toată, sunt de gheață!

ȘORICELUL

Intră, intră, mai e loc,

Stăm la cald ca lângă foc!

> *Broscuța intră sub mănușă.*

POVESTITORUL

Acum erau doi: unu, doi! Cine mai vine?

> *Iepurașul intră țopăind și își freacă urechile de frig.*

IEPURAȘUL

Cioc, cioc, cioc! Cine stă-n mănușă?

ȘORICELUL

Eu, Șoricelul!

BROSCUȚA

Eu, Broscuța!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA

Și cine bate-n ușă?

IEPURAȘUL

Iepurașul Morcovel

Vrea la cald un pic și el!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA

Intră, intră, mai e loc,

Stăm la cald ca lângă foc!

> *Iepurașul intră. Cei care țin mănușa o ridică puțin mai sus și fac un pas în lături.*

POVESTITORUL

Mănușa s-a lărgit un pic. Unu, doi, trei! Dar ce se aude? Pași ușori...

> *Vulpea vine pe vârfuri, cu coada fluturând, și bate foarte ușor, cu o lăbuță.*

VULPEA

Cioc, cioc, cioc! Cine stă-n mănușă?

ȘORICELUL

Eu, Șoricelul!

BROSCUȚA

Eu, Broscuța!

IEPURAȘUL

Eu, Iepurașul!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL

Și cine bate-n ușă?

VULPEA

Sunt Cumătra Vulpișoară,
Și mi-e frig, că-i ger afară!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL

Intră, intră, mai e loc,
Stăm la cald ca lângă foc!

> *Vulpea intră. Mănușa se lărgește din nou.*

POVESTITORUL

Patru! Și din pădure se aude un urlet lung...

> *Lupul intră și urlă spre cer, ca la lună: „Auuu!” Apoi bate politicos.*

LUPUL

Cioc, cioc, cioc! Cine stă-n mănușă?

ȘORICELUL

Eu, Șoricelul!

BROSCUȚA

Eu, Broscuța!

IEPURAȘUL

Eu, Iepurașul!

VULPEA

Eu, Vulpea!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL ȘI VULPEA

Și cine bate-n ușă?

LUPUL

Eu sunt Lupul Lupișor,

Vreau și eu un locușor!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL ȘI VULPEA

Intră, intră, mai e loc,

Stăm la cald ca lângă foc!

> *Lupul intră. Mănușa se lărgește iar.*

POVESTITORUL

Cinci! Dar cine grohăie așa prin zăpadă?

> *Mistrețul intră greoi, cu nasul în jos: „Groh-groh-groh!”*

MISTREȚUL

Cioc, cioc, cioc! Cine stă-n mănușă?

ȘORICELUL

Eu, Șoricelul!

BROSCUȚA

Eu, Broscuța!

IEPURAȘUL

Eu, Iepurașul!

VULPEA

Eu, Vulpea!

LUPUL

Eu, Lupul!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL ȘI VULPEA ȘI LUPUL

Și cine bate-n ușă?

MISTREȚUL

Sunt Mistrețul cel Colțos,

Mă primiți? Vă rog frumos!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL ȘI VULPEA ȘI LUPUL

Intră, intră, mai e loc,

Stăm la cald ca lângă foc!

> *Mistrețul intră. Mănușa e acum plină-plină.*

POVESTITORUL

Șase! Mănușa era plină ochi. Și atunci s-au auzit niște pași mari și grei: bum, bum, bum!

> *Ursul intră legănându-se și mormăind: „Mor-mor-mor!”*

URSUL

Cioc, cioc, cioc! Cine stă-n mănușă?

ȘORICELUL

Eu, Șoricelul!

BROSCUȚA

Eu, Broscuța!

IEPURAȘUL

Eu, Iepurașul!

VULPEA

Eu, Vulpea!

LUPUL

Eu, Lupul!

MISTREȚUL

Eu, Mistrețul!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL ȘI VULPEA ȘI LUPUL ȘI MISTREȚUL

Și cine bate-n ușă?

URSUL

Eu sunt Ursul Mormăilă,

Fie-vă de mine milă!

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL ȘI VULPEA ȘI LUPUL ȘI MISTREȚUL

Vai, Ursule, nu mai e loc!

URSUL

Mă fac mic, mic, mic de tot! (Se ghemuiește cât poate de mult.)

ȘORICELUL ȘI BROSCUȚA ȘI IEPURAȘUL ȘI VULPEA ȘI LUPUL ȘI MISTREȚUL

Hai, încearcă... dacă poți!

> *Ursul se strecoară încet sub mănușă. Cei care o țin o ridică, o întind și o lărgesc cât pot.*

POVESTITORUL

Și Ursul s-a strecurat, încet, încet... Mănușa s-a umflat, a scârțâit, dar i-a încăput pe toți. Hai să-i numărăm: unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte!

Scena 3 – Ham-ham-ham!

> *Fulgii se ridică și dansează puțin pe muzica lină, apoi se așază la loc.*

POVESTITORUL

Între timp, bunicul a văzut că îi lipsește o mănușă și s-a întors s-o caute. Cățelul a alergat înainte, cu nasul prin zăpadă.

> *Cățelul intră în fugă, adulmecă pe jos, ajunge la mănușă și latră vesel.*

CĂȚELUL

Ham-ham-ham! Am găsit-o!

> *Cei care țin mănușa o aruncă în sus, ca pe o parașută. Animalele ies de sub ea râzând, fug o dată în cerc pe scenă și se opresc lângă brăduți.*

ANIMALELE *(râzând)*

Ha-ha-ha! Ne-a găsit cățelul!

> *Bunicul intră încet, ridică mănușa și o privește mirat. O întoarce pe toate părțile.*

BUNICUL

Ia te uită! Mănușa mea! Dar ce caldă e... și ce mare s-a făcut!

CĂȚELUL *(adulmecă mănușa)*

Ham! Miroase a urs!

> *Toți râd. Ursul se ascunde rușinat după un brăduț.*

POVESTITORUL

Bunicul și-a luat mănușa acasă. Iar animalele, de atunci, când e ger mare, se strâng toate laolaltă, ca în mănușă. Unde e loc în inimă, e loc pentru toată lumea.

Scena 4 – Cântecul mănușii

> *Fulgii și brăduții vin în față. Toată distribuția se așază în semicerc, cu Bunicul și Cățelul la mijloc.*

TOȚI *(cântă)*

Într-o mică mănușiță
Toți am încăput, ce bine!
Când e frig și ninge-afară,
Este loc și pentru tine!
Intră, intră, mai e loc,
Stăm la cald ca lângă foc!

> *Toți se prind de mână și fac o plecăciune. La urmă, Ursul se mai înclină o dată, singur, și toată lumea râde.*

Sfaturi de regie

- Siguranța sub mănușă: folosiți o pânză ușoară, ținută mereu de un adult, și nu acoperiți fețele copiilor. La final, mănușa se ridică în sus, ca o parașută; nu se lasă să cadă peste ei.
- Așezați animalele în culise exact în ordinea intrării. Un adult le trimite pe scenă, pe rând, cu o atingere pe umăr.
- Formula „Cine stă-n mănușă?” se învață ca un joc în cerc, cu toată grupa, cu zile înainte. Pe scenă, toți o vor ști, așa că oricine poate sufla.
- Fiecare animal își are sunetul și mersul lui (chiț-chiț, oac-oac, țop-țop, auuu, groh-groh, mor-mor). Exersați-le separat; pentru cei mici, mersul îi ajută să-și amintească replica.
- Invitați publicul să numere cu voce tare, cu degetele ridicate, de câte ori intră cineva în mănușă. Momentul îi încălzește pe copiii emoționați.
- Fulgii și brăduții sunt locul copiilor care nu vor să vorbească. Dacă un copil se blochează, Povestitorul poate spune replica în locul lui, fără să oprească povestea.

Variante și adaptări

- Cu 7 copii: renunțați la Lup și la Mistreț, iar Ursul vine imediat după Vulpe. Fulgii și brăduții pot lipsi.
- Cu toată grupa (până la 25): 12 fulgi și 4 brăduți. Dacă vreți mai mulți copii sub mănușă, un rol de animal poate fi jucat de doi copii (doi iepurași frați), care spun replicile împreună.
- Versiune scurtă, de 3 minute: doar Șoricelul, Broscuța, Iepurașul și Ursul, apoi Cățelul și cântecul.
- Grupa mijlocie: Bunicul poate avea o replică în plus la final („Hai acasă, toți, la ceai!”), iar Povestitorul poate fi un copil mai mare, cu educatoarea alături.

Costumele pentru serbare, de la Vis de Carnaval

Pentru fiecare rol din scenetă găsiți costumul potrivit pe visdecarnaval.ro: îl închiriați în mărimea copilului și îl primiți prin curier sau la locker.

Grădinițe și școli: în programul Partener Premium, părinții închiriază fără garanție, iar costumele vin toate într-un singur colet.

+40751093743 · contact@visdecarnaval.ro

Scanați și vedeți costumele

Text original Vis de Carnaval. Îl poți folosi gratuit la serbări, îl poți printa și adapta grupei tale. Te rugăm să nu-l republici pe alte site-uri. visdecarnaval.ro/scenete/manusa